یا اللہ جل جلالہ ۷۸۶ / ۹۲ یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

یار جھناں توں یار دا ڈیرا

عرف

کچا گھڑا

مصنف

شیخ محمد ابراہیم صاحب صبا رحمۃ اللہ علیہ چشتی صابری رسولپوری نائک پور

حسب فرمائش

محمد صادق ... رضوی

ناشر مکتبہ غوثیہ جھنگ بازار لائلپور

قیمت ۲/-

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

ویلا سی ادھی رات دا — موسم وی سی برسات دا
وعدہ وی ہے سی اَج دا — بدل پیا ہے سی گج دا
بجلی وی چمکاں مار دی — مڑنا نہیں پریت پیار دی
جھانڈا وی ہے سی جھف دا — من ڈولدا تن کنب دا
بیلا وی ہے سی شوکدا — اودھے عشق سی کوکدا
سوہنی تڑی لک بنھ کے — سچے خدا نوں من کے
جیون دی بازی ہار دی — منزل نوں دا جان مار دی
اوہ بدھی ہوئی پیار دی — تے موت نوں للکار دی
چلی سی تجلی نور دی — اَج لاٹ دیکھن طور دی
نہ کنب دی نہ ڈولدی، — پئی ماہی ماہی بولدی
کنڈھے جھناں دے آ گئی — تک موت وی گھبرا گئی
چھلاں جھناں دیاں پینیاں — کدی چڑھدیاں۔ کدی لہندیاں
تے کنڈھیاں نال کھہندیاں، — بچ سوہنیے۔ بچ کہندیاں،
اوہ بھجی۔ ہوئی پیار دی — نہ ڈول دی نہ ہار دی
بدھی ہوئی اقرار دی — باندی حسن سرکار دی
جاندی گھڑے دے ول لے — تے پئے گئی۔ ترتھل لے

داجاں سی غیبوں پیندیاں، مُڑ جا پچھاں نوں کہندیاں،
ہوئے ملک حیران سی منہ پٹ دا شیطان سی
ربا اے بندے کی نے تک زہر بیندے پی نے
پھر آکھدے مڑ جائیے گی تک کے گھڑا پچھتا ئیگی
اجے دیکھیا نہ جا کھیا ہنیں لئی گھڑے دی بھاکھیا
• تد توں عشق سنے آکھیا •

(۱)

۱
چھڈو خیالاں نوں پرے اینہاں مشاں نوں پرے
ذرا نیڑے آ تکو تے ہی اس اگ نوں پھکو تے ہی
کیہڑے تساں پر جلنا ہتھیں جہنم ملنا،
اپنھے ایہدا ای راج اے ایسے لئی سر تاج اے
اشرف تدے انسان اے ایہہ ایسدی ای شان اے
دکھ سکھ پیندا جھل اے تے ہتھیں لاوندا گھل اے
سُولی تے چڑھدا ہس کے گیا کوئی دیوے دس کے

۲
• عاشق ہنیں جاندے نس کے •
دھندے ملک خاموش ہو شیطان دی بے ہوش ہو
ہانی دیکھئے اس نار نوں تے ایس دے کردار نوں
کیوں نبھاوندی پیار نوں رلدی کسے ہنیں اج یار نوں

سوہنی گھڑے نوں چاوندی — تے ڈھاکے اُتے لاوندی
لگی ہوئی سی تانگ دیدار دی — دسدی سی گل یار دی
جانا ایں کچّھڑی دُور لے — نہ عشق اے مجبور لے
سی تک دی اسمان نوں — تے کہندی سی طوفان نوں
میں ڈُبنا توں ہارنا — سر عاشقاں نے وارنا
مُڑنا نہیں اس تھاں توں — صدقے جان واراں یار توں
اوہ لے تُوں ریجھاں سبھایاں — کر لئے توں ہور تیاریاں
جو مرضی کر پرواہ نہیں — مُڑنا عشق والا نہیں
• جیون دی سالوں چاہ نہیں •

(۳)

اوہ نال جھکے کھیل دی — تے سپ وانگوں پیل دی
جاندی سی دل دریا نے — ہس ہس کے لہرے چانے
آئی خزاں بہار وچ — تے بجلی دی لشکار وچ
چھالی گھڑے دل یار دی — لا انگلی گنہگار دی
کچا سی کچ کما گیا — دل سوہنی دا گھبرا گیا
• بدل غماں دا چھا گیا •

۴

دھندی سی کال پیار دے — دیہندی سی کنڈھے یار دے
دسن پیاں مجبوریاں — ہن یار کولوں دوریاں

قصہ سحر دا پھول دی ۔۔۔ تے نال مکھے بول دا

کیتا بھلا کیوں قہر ای ۔۔۔ کی نال میرے ویر ای

کی کیتا میرے نال ای ۔۔۔ آیا نہ کجھ خیال ای

عورت ساں میں مجبور ساں ۔۔۔ پر تیرے مفرور ساں

توں وی سہارا رہ گیوں ۔۔۔ کنجا کنارا ڈھہہ گیوں

کدھر میں جاواں کی کراں ۔۔۔ مر کے جیاں یا جی مراں

موہنوں کیوں نہیں بولدا ۔۔۔ کنڈی کنوں آ ڈولدا

دس پکا ایں کچا ایں توں ۔۔۔ دس جھوٹھا ایں سچا ایں توں

کچا ایں نال وی پکا ہیں ۔۔۔ جے غیر ایں تے سکا ہیں

دس جانا کہڑی دور اے ۔۔۔ اوہ سامنے تے کوہ طور اے

سن گھڑا آہندا سوہنیئے ۔۔۔ آئی ایں کیتھوں موہنیئے

توں تے ہیں چھیتی ویکھ دلی ۔۔۔ کیوں نال میتھوں ڈوبدی

کچا ہاں ہیں کھر جاونا ۔۔۔ ہن موت مرے مر جاونا

ڈوب جائیں گی دیکار توں ۔۔۔ جا سکدی نہیں پار توں

مڑ جا بچیاں جے خیر ای ۔۔۔ چڑھیا جھناں نوں قہر ای

لگی جھناں نوں اگ اے ۔۔۔ موہنوں چھڈ دیا جھگ اے

لگدا نہیں وٹا پیار نوں ۔۔۔ کل آن مل یار توں

سوہنی ایہہ جاندی جان اے ۔۔۔ میرا گھڑا نادان اے

کچیا اے جھناں لگ دا ۔۔۔ ایہہ پھٹیا نہیں اگ دا

ایہہ اگ نوں ہینیں جان دا ۔ جھاویں سی موجاں مان دا
نالے سوز لے نال ساز لے ۔ نالے تے نہ میرا ہمراز لے
کیتا ای ہیں خیاں میں ۔ اویں ای دسیا حال میں
خواہ ہویا ایہہ جوان لے ۔ اُنج تے نیرا نادان لے
کی ہویا جے ایہہ کجا لے ۔ میرا عشق تے سنبھالے
بسم اللہ پڑھ کے جاوندی ۔ کنڈھے جھناں دے آوندی
طوفان دا پی زور سی ۔ نالے تے لہراں دا پی شور سی
کشتی سی نیا پیار دی ۔ نہ لوڑ سی پتوار دی
تک عشق دی دیوانگی ۔ سی عقل نوں حیرانگی
جاندی گھروں بے زار ہو ۔ کندی سی عشقا خوار ہو
توں بیٹھیاں ایں جاوندا ۔ پانی نوں اگاں لاوندا
توں پتھراں نوں پاڑ دا ۔ نالے تے وسدے اجاڑ دا
رشتے جہانوں توڑ دا ۔ توں سوہنیاں نوں روڑھ دا
رانجھے نے مجھیں چار دے ۔ اٹے شاہ غلام محمد دے
دکھ ایہو جیہے بھول دی ۔ جاندی عقل اسی ڈولدی
اودھر عشق سی ہسدا ۔ اوہ تیڑے وسدا
اوہ گھڑا ای تیرے یار دا ۔ اوہ ویکھ دا جہان یار دا
اودھر گھڑا سی رہ گیا ۔ نالے پانی بن کے بہہ گیا
اوہ شوق تے اسوار ہو ۔ چلی جھناں توں پار ہو

دشمن ہسی لہر دی — کوئی رحم دی کوئی قہر دی
کوئی ستم دی کوئی پیار دی — کوئی ڈوبدی کوئی تار دی
کھڑدی سی وچ یار دے — کھلے سی بوہے پیار دے
سبھے اڈیکاں مکیاں — ماہنواں اُتاں ہاں چکیاں
آیا سی کنڈھا یار دا — منہ تک عاشق یار دا
دریا چھال شوہ دے مار دا — چڑھیا سی رنگ پیار دا
ماہنواں دوہاں اُلاریاں — جپھیاں دوہاں نے ماریاں
تکدا رہیا طوفان سی — ہاریا فلک حیران سی
کہندے فرشتے آفریں — منہ پٹ دا شیطان لعین
تک دا کھڑا ہی رہ گیا — بیلے دا چا وی لہہ گیا

قائم ایہہ کہیا مہروش نے
عاشق کفن بردوش نے

اُستاد برکت علی صاحب بلبل پاکستان کے قصہ جات

اخلاق رسول ۲ر برکت دا اسلام ۲ر	حضرت بلال دی بانگ ۲ر	سانوں کافی نے یار دا دیدار ۲ر
ہیرے دیاں کلیاں ۲ر	زمانے دا فوٹو ۲ر قصہ حضرت جابر ۲ر	سوتیلی ماں دا ظلم عرف لڑکے دی رات ۲ر
کوثر کا جام ۲ر نگوہر احمد ۲ر	نعت بطرز فلم زلفاں بے وفا ۲ر	برکت دے کرم کے ۲ر
یتیم دا خط ۲ر تاج دا کبوتر ۲ر	عورت دی اگی ۲ر جنج دی ماسی ۲ر	آئی پاک دا صبر بطرز لیوہ نہ بجی ۲ر
آمنہ دا لال ۲ر جیو شہر شینے دل چلیگے ۲ر	اکے چیز گواچی دل کولوں ۲ر	و دیگر ہر قسم قصہ جات کیلئے

مکتبہ غوثیہ جھنگ بازار گول بازار لائل پور